

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 5Csp/76/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8621201242
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Parada
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2022:8621201242.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník sudcom JUDr. Ivom Paradam v spore žalobkyne K. A., nar. XX.X.XXXX, bytom N. XXX/XX, XXX XX I., právne zastúpenej JUDr. Michalom Michalovčíkom, advokátom, Makovická 768/20, 089 01 Svidník, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie v sume 2 958,54 eura, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobkyni sumu 2 958,54 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalobkyni p r i z n á v a náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 31.8.2021 domáhala proti žalovanému zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia v sume 2 958,54 eura.
2. Žalobu odôvodnila dôvodmi, ktoré sú uvedené nižšie tohto odôvodnenia a s ktorými sa súd stotožnil.
3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 1.12.2021 uviedol nasledovné: Žalovaný tvrdil, že podaná žaloba nie je dôvodná, neobsahuje žiadne skutočnosti umožňujúce záver o vzniku nároku na finančné zadostučinenie a o jeho tvrdenej výške v sume 2 958,54 eura. Žalovaný tvrdil, že žalobca v podanej žalobe neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by preukázali výšku tvrdeného nároku na finančné zadostučinenie. Finančné zadostučinenie je nárokom nemajetkovej povahy, nie náhradou škody či dokonca náhradou potenciálnej škody alebo bezdôvodného obohatenia. Keďže finančné zadostučinenie je nárokom nemajetkovej povahy, pri určovaní jeho výšky je možné prihliadať len na skutočnosti, ktoré majú takéto

2

5Csp/76/2021

charakter. Takéto skutočnosti žalobca v žalobe neuviedol. Podľa § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku: „V žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.“ Podľa § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku: „Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.“ Absencia skutkových tvrdení v prípade spotrebiteľského sporu, v ktorom je spotrebiteľ právne zastúpený advokátom nemôže byť ani nahradená úvahou súdu a ani postupom podľa § 296 Civilného sporového poriadku. Podľa § 291 ods. 3 Civilného sporového poriadku: „Ak je spotrebiteľ zastúpený advokátom, ustanovenie § 296 sa nepoužije.“ Žalovaný namietal neuvedenie žiadnych skutočností, ktorými by žalobca preukázal vecnú a skutkovú spojitosť medzi primeraným zadostučinením a požadovanou výškou. Určenie výšky finančného zadostučinenie nie je možné na základe voľnej úvahy, pretože takéto postup neumožňuje ani Civilný sporový poriadok a ani iný právny

predpis. Podľa rozhodnutia R 52/2020 (uznesenie NS SR sp. zn. 5Obdo/14/2020 zo dňa 23.6.2020): „Civilný sporový poriadok neobsahuje priamu úpravu možnosti súdu určiť pri rozhodovaní o veci samej výšku žalovaného nároku úvahou, odhadom súdu, pričom úprava v § 264 ods. 1 a 2 CSP sa týka výlučne výpočtu súdneho poplatku.“ V zmysle publikovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk je potom potrebné vykladať aj § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. Opis rozhodujúcich skutočností je povinný tvrdiť a preukázať žalobca. Zo žaloby nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodnili, že výška primeraného finančného zadosťučinenia má byť v hodnote 2 958,54 eura. Predpoklad o tom, že pri primeranom finančnom zadosťučinení podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. sa neskúmajú iné okolnosti ako len to, či je tu právoplatné rozhodnutie o porušení práva spotrebiteľa, by bol v porovnaní s inými typmi nemajetkovej satisfakcie zavádzajúci a nedôvodný. Žalovaný považoval za vylúčené, aby v zmysle takej úvahy mal poškodený s ujmou na zdraví dokazovať rozsah svojho spoločenského sťaženia, či okolnosti potrebné pre uplatnenie náhrady za bolestné, ale spotrebiteľ v prípade, v ktorých ani len netvrdí žiadne skutkové okolnosti, už nie. Rovnako je vylúčené, aby v rámci ochrany osobnosti osoba domáhajúca sa ochrany preukazovala konkrétne aspekty zásahov do jej osobnostných práv ako predpoklad pre uplatnenie náhrady nemajetkovej ujmy a oproti tomu spotrebiteľ nemal povinnosť kvantifikovať konkrétne okolnosti, pre ktoré žiada nemajetkovú satisfakciu. Ochrana spotrebiteľa nepresahuje ústavnoprávnu ochranu základných práv na ochranu života, zdravia, vážnosti a dobrého mena. V rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14Co/91/2012 sa uvádza, že s ohľadom na jeho (pozn. § 3 ods. 5 uvedeného zákona) neurčitú hypotézu a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia je nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. Žalobca však žiadne skutočnosti ani netvrdil, a teda nie je možné dospieť ani k žiadnym takýmto individuálnym skutkovým zisteniam. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že pre absenciu konkrétnych skutkových tvrdení nie je možné posúdiť nielen to, či suma 2 958,54 eura je „primeraným“ zadosťučinením, ale ani vôbec akúkoľvek sumu určiť. Žalovaný popieral tvrdenia o sankčnej a odradzujúcej funkcii primeraného finančného zadosťučinenia. Žiadnu takúto povahu finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. nikdy nemalo a nemá. Žalovaný namietal premlčanie práva uplatneného žalobou. Žalobcovi nebránila žiadna prekážka v uplatňovaní tvrdeného nároku už pri podaní žaloby v konaní vedenom pod sp. zn. 8Csp/26/2017. V súvislosti s uplatnením námietky premlčania žalovaný poukázal aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/127/2017, ktoré bolo dovolacím súdom vydané v konaní, v ktorom si žalobcovia (v postavení spotrebiteľov) uplatnili právo na

3

5Csp/76/2021

zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia súčasne s návrhom na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky. Čiže Najvyšší súd SR a ani súdy nižšieho stupňa nezamietli žalobu spotrebiteľov o finančné zadosťučinenie (uplatňované spolu s návrhom na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky) ako podanú predčasne preto, lebo by najskôr malo prebehnúť samostatné konanie o určenie neprijateľnej podmienky a rozhodnutie o tom by sa muselo stať právoplatné a vykonateľné. Odkaz na uvedené rozhodnutie teda podporuje tvrdenie žalovaného o tom, že právo na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia mohlo byť uplatnené už v konaní pod sp. zn. 7Csp/234/2017 a keďže sa tak nestalo, potom došlo k jeho premlčaniu a podaná žaloba predstavovala uplatnenie premlčaného práva. Osobitne do pozornosti žalovaný dal nasledovnú časť odôvodnenia rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017: „Pre úspešné uplatnenie tohto nároku zákon nevyžaduje, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a ani to, aby žalobcovia preukazovali existenciu a výšku vzniknutej ujmy.“ Z textu § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. a jeho gramaticko-logického výkladu nevyplýva žiadny dôvod pre záver, že predpokladom uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia je predchádzajúce právoplatné súdne rozhodnutie o porušení práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Primerané finančné zadosťučinenie je možné uplatniť aj priamo, bez ohľadu na to, či posudzovanie porušenia práva alebo povinnosti je predmetom samostatného výroku, alebo len predbežnou otázkou v konaní, kedy sa priamo uplatňuje samotné finančné zadosťučinenie. Pretože je nesporné, že tou predbežnou otázkou je v oboch prípadoch. Komentár k Civilnému sporovému poriadku (Števcák, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1037.) uvádza, že hoci výpočet § 137 CSP je len demonštratívny, domnievame sa, že žaloba výlučne na určenie neplatnosti zmluvnej podmienky v individuálnom spotrebiteľskom spore už nebude prichádzať do úvahy. Pravidlom budú žaloby, ktorých obsahom je splnenie povinnosti (plniť, vydať bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu, zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie a pod. - porovnaj ods. 2 komentovaného ustanovenia) alebo určenie, či tu

právo je (napr. vlastnícke), a súd bude platnosť ustanovení spotrebiteľskej zmluvy posudzovať ako prejudiciálnu otázku.“ Žalovaný ďalej pripomínal, že námietku premlčania je možné uplatniť aj voči pochybnému, spornému, nejestvujúcemu alebo domnelému nároku uplatňovanému v súdnom konaní. Žalovaný navrhol, aby tunajší súd rozhodol o podanej žalobe o primerané finančné zadosťučinenie vo výške 2 958,54 eura tak, že žalobu zamietne. Ďalej žalovaný navrhol, aby súd o náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovanému sa priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Súd vykonal dokazovanie rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 8Csp/26/2017-89 zo dňa 16.4.2018, rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 5Csp/27/2017-154 zo dňa 27.5.2019 a rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 25Co/64/2019-249 zo dňa 29.4.2021.

5. Podľa § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

6. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) citovaného zákona predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/20160201>>.

4

5Csp/76/2021

7. Podľa § 215 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

8. Žalobkyňa sa v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 8Csp/26/2017 úspešne domáhala ochrany svojich spotrebiteľských práv, najmä pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500010579 zo dňa 15.3.2012, aj vo vzťahu k neoprávnenému obohateniu zo strany žalovaného ako dodávateľa voči žalobkyni ako spotrebiteľke.

9. Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 8Csp/26/2017-89 zo dňa 16.4.2018 a neskorším rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 8Csp/26/2017-154 zo dňa 27.5.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 25Co/64/2019-249 zo dňa 29.4.2021, ktorými bolo súdom rozhodnuté predovšetkým o (i) určení neprijateľných zmluvných podmienok, a o (ii) povinnosti vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie 2 958,54 eura.

10. V odôvodnení rozhodnutia zo dňa 20.6.2018 tunajší súd najmä k určeniu neprijateľných zmluvných podmienok uviedol:

„63. Súd postupom podľa § 298 ods. 1 CSP určil neprijateľnosť uvedených zmluvných podmienok, pretože zakladajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Bod 8 je súčasťou formulárovej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, dohoda o poskytnutí služby nebola medzi stranami individuálne dohodnutá a žalobkyňa pred podpisom samotnej revolvingovej zmluvy nemala možnosť vylúčiť túto časť textu zo zmluvy. Možnosť žalobkyne ovplyvniť obsah vopred pripravených zmluvných podmienok predložených žalovaným na podpis je úplne iluzórna. Predmetom dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu za odplatu vo výške 367,49 eura, resp. služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 167,04 eura. Uvedená odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru, je splatná dňom uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby, pričom veriteľ si ju hneď započítal voči pohľadávke dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru. Jednoducho povedané, žalovaný v zmluve uviedol výšku úveru 1 500,- eur a žalobkyni reálne poskytol sumu 1 132,51 eura. Vyššie špecifikované zmluvné podmienky považuje súd za neprijateľné, a teda neplatné, pričom konanie žalovaného je možné považovať za nekalú obchodnú praktiku a v rozpore s dobrými mravmi. Dlžník má zaplatiť za službu vopred bez ohľadu na to, či uvedenú službu využije alebo nie. Inými slovami povedané, môže nastať situácia, že spotrebiteľ zaplatí za službu bez toho, aby zo strany dodávateľa dostal protiplnenie. Takáto zmluvná podmienka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a nemôže požívať právnu ochranu.“

11. Zároveň odvolací súd vo svojom rozhodnutí zo dňa 29.4.2021 uviedol nasledovné:

„22. Správnym je i záver súdu prvej inštancie o tom, že predmetná spotrebiteľská úverová zmluva je absolútne neplatná, z dôvodu neplatnosti podstatnej náležitosti zmluvy o úvere, a to, úrokovej sadzby, pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Podľa údajov Národnej banky Slovenska bol a priemerná úroková sadzba obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci marec 2012 na úrovni 11,76 % ročne. V danom prípade sa preto prvoinštančný súd správne

5

5Csp/76/2021

zaoberal výškou úroku z úveru, ktorá je určená úrokovou sadzbou 70,01 % ročne a porovnával ju s úrokmi poskytovanými peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. Úroková sadzba predmetného úveru bola dohodnutá vo výške 70,01 %, čo je skoro 6-násobkom priemernej sadzby úverov poskytovaných v rovnakom období. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o viac ako 500 % priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. Žalobcom požadovaný úrok z úveru s úrokovou sadzbou vo výške 70,01% spôsobil značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov tejto úverovej zmluvy, pretože bolo súdom v rámci skutkového stavu preukázané a zistené, že priemerne v tomto období boli úroky 11,76 % ročne.“

„23. Na kategóriu dobrých mravov treba osobitný dôraz klásť pri spotrebiteľských zmluvách. Pojem dobré mravy Občiansky zákonník nedefinuje. Je tomu tak preto, lebo dobré mravy podliehajú spoločenskému vývoju, ale tiež preto, že vo všetkých jednotlivostiach by bolo ťažké ich vystihnúť. Vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to v podstate súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel v spoločnosti všeobecne uznávaných. Činnosť namierenú proti uvedeným pravidlám možno označiť za činnosť proti dobrým mravom.“

„24. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi bol obsiahnutý i v zákone č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa ustanovenia § 4 odsek 8 tohto právneho predpisu predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so zžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.“

„25. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp.zn. 5Cdo/26/2011 zo dňa 26. apríla 2012 vyslovil právny názor, podľa ktorého „Pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.“

„26. Pri dojednávaní úrokov koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri

6

5Csp/76/2021

poskytnutí peňažných prostriedkov uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty za užívanie poskytnutých finančných prostriedkov, a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť,

že dlžník uzatvára zmluvu a dohodu o úrokoch často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Žalovaným požadovaná sadzba úrokov viac ako päť-násobok ročne pri zmluve je úplne drastická a v demokratickej spoločnosti neakceptovateľná. Dohodnutá úroková miera teda podstatne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, a preto záver o neplatnosti dojednaní o úrokoch pre rozpor s dobrými mravmi podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka má oporu vo vykonanom dokazovaní.“

12. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa sa ako spotrebiteľka voči žalovanému ako dodávateľovi spotrebiteľského úveru úspešne domáhala svojich spotrebiteľských práv, o čom svedčia vyššie uvedené rozhodnutia súdov, vzniklo jej právo na primerané finančné zadostučinenie.

13. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal voči spotrebiteľovi recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu.

14. V danom prípade treba zdôrazniť, že žalovaný nielenže v zmluve o spotrebiteľskom úvere používal neprijateľné zmluvné podmienky, ale tiež aj konal spôsobom, ktorý je možné považovať za nekalé obchodné praktiky a/alebo v rozpore s dobrými mravmi, v snahe obohatiť sa o sumu vo výške 2 958,54 eura.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti si žalobkyňa voči žalovanému uplatnila právo na finančné zadostučinenie vo výške 2 958,54 eura, nakoľko žalobkyňa si úspešne uplatnila porušenie svojich spotrebiteľských práv a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, pričom nárok na primerané finančné zadostučinenie vo výške ako ho žalobkyňa požadovala zohľadňuje skutočnosť, že žalovaný sa na úkon žalobkyne obohatil o sumu minimálne vo výške 2 958,54 eura, ale tiež aj konal spôsobom, ktorý je možné považovať za v rozpore s dobrými mravmi.

16. Výška finančného zadostučinenia je tak primeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne, zodpovedá svojmu účelu, pričom poskytuje satisfakciu spotrebiteľovi a zároveň odradzuje dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov.

17. Z uvedených dôvodov súd žalobe vyhovel.

18. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

7

5Csp/76/2021

19. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

20. Čo sa týka námietky žalovaného ohľadne premlčania nároku na primerané finančné zadostučinenie, k tomu súd uvádza nasledovné:

21. Žalovaný tvrdí, že nárok žalobkyne je premlčaný, keďže tento nárok si mohla uplatniť už v konaní vedenom pod sp. zn. 8Csp/26/2017, teda už v roku 2017 a premlčacia doba (3-ročná) tak uplynula, keďže žaloba bola podaná po 26.8.2021.

22. Žalovaný však zjavne opomína, že podľa § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení: „Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.“

23. Uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie teda predchádza úspešné uplatnenie porušenia spotrebiteľského práva alebo povinnosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, a to na súde.

24. Nemožno preto od spotrebiteľa žiadať, aby si uplatnil právo na primerané finančné zadosťučinenie skôr ako má súdne rozhodnutie o tom, že bol úspešný v inej sporovej veci spotrebiteľského charakteru, v ktorej sa domohol ochrany svojich práv ako spotrebiteľ.

25. Hoci nie je vylúčené, aby si spotrebiteľ právo na primerané finančné zadosťučinenie uplatnil už v základnom konaní, nárok naň vzniká a zároveň aj premlčacia doba takéhoto nároku u spotrebiteľa začína plynúť až momentom jeho úspešného priznania súdnym rozhodnutím, čo je spájané s právoplatnosťou súdneho rozhodnutia judikujúceho porušenie spotrebiteľovho práva alebo povinnosti voči spotrebiteľovi.

26. K tomuto súd poukazuje napr. na Rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 9Co/274/2019 zo dňa 23.10.2019, v ktorom odvolací súd v obdobnej veci konštatoval: „Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď narozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), dôkazné bremeno je na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany.

8

5Csp/76/2021

Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo dokonca spravidla nereálne(vid' rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017).“

27. Podobne je potrebné poukázať tiež na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.1.2019 v ktorom sa konštatuje: „Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje.“

28. Súd dospel k záveru, že námietka premlčania vznesená zo strany žalovaného je nedôvodná.

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Súd priznal žalobkyni náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu, pretože mala plný úspech vo veci a uplatnila si ich náhradu. O ich výške súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Len do uplynutia lehoty na podanie odvolania môže odvolateľ rozšíriť rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda ako aj meniť a dopĺňať odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- 9 5Csp/76/2021

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.